

Εφορκός λω.] εφορκός κινεώς λέγεται ή λέμβος, ήτοι ή Α
μικρά ναύς ή ύφ' έτερας μεγίστης νεώς έλκομένη, εζε
βραδυτήθε. φησὶ γουὺ κἀνταύθα. ότι ούχ' ύπό τινος
έλκόμενος έξήρχετο. αλλά πρώτον ήγέτο ήμψ. νωὶ
δ' έτί παθών ύκ' έξήρχετα.

CHRIST. Κατωπινεύσαι βόρειον] Boreali a-
spectu gaudere arbores multas & latissimas fieri
traditum est ab antiquis, sed quod Neoterici Phi-
losophi praeceptum hoc generale fecerunt inter
quos Cardanus, merito pulsantur à magno Magi-
stro Iul. Casl. Scaligero. Nam secundum regionem
& situm iuuant aut nocent venti. Hic ego censeā
βόρειον Aquilonem esse ventum sudificum, & læ-
tum, non cum qui gelidas molitur niues vt dixit

Φίλωδος. αλλά μοι δοκεῖ, σάτας ενθάδ' ων-
δρες,
Αδοντας αυτὸν ενβαλεῖν, λω' τι πως ακούσας
Του' μου μέλεις, ύφ' ήδονής εζεργύση θυραζε.

ΧΟΡΟΥ ΜΕΛΟΣ.

ΤΙ ποτ' ού ποθ' θυρῶν φαίνεται' άρ' ήμῖν
Ο γέρον. ουδ' ύπακούει. μήδ' απολώλειε
τάς εν-

Βάδας, ή πορσέκοψε τράσκότω τον δάκτυλον
που.

Εἴτ' εφλέγημην εν τῷ σφυρῶν γέροντος όντος.

Καὶ τὰχ' αὐ' βουβωνίῳη; ή μὲν πολὺ δριμύ-
τάτος

Γ' λω' τῆς παρ' ήμῖν. καὶ μόνθ' οὐκ αὐ' επέειθετο.

Αλλ' όπότ' ανηβολοίη τις χάτω κύπτων αὐ' ετω

Λίθον έψεις έλεχθ. τάχα δ' αὐ'
Διά τον χρεσινόν γ' αὐ' εροπον, ός ήμῶς διε-
δύετ

Εξαπατήρ, καὶ λέγων ως φιλαθλώαθ' λω' καὶ

Τὰ ν' Σάμω πορσέκοψε κατέπει. δ' ετ' ετ' όδυνη-
θεις,

Εἴτ' ίσως κείται πυρέψων.

Εσι γδ' τιοῦτ' ανήρ. αλλά ω' γάθ' ανίσαθ,
μήδ' οὔτω

Σαυτὸν έωδιε, μήδ' άγανάκτει.

Καὶ γδ' ανήρ τυχῶς ήκει τῆς πορδόντων

Τὰ π' Θράκης. εν όπως άρχυεις, έρχυ-
τειεις.

Σχ. Στάντας.] πορ τῆς θυρῶν του Φιλοκλέωνος σάν-
τες οι του χορου, το σάσιμον εδουσι μέλος. τῆς γδ'
χορικῶν μελῶν, τὰ μὲν εστι παρωδικά, ως το άέναιο νε-
φέλαι ερθῶμεν φανερά. καὶ το πορειρημλόν ενταύ-
θα. χῶρει πορβαῖν' έρρημλῶς. τὰ δ' εσάσιμα, ως το
παρόν. καὶ παρ' Αιχούλω. σένω σε τῶς ούλομλῶας τύ-
χας Προμηθεῦ. τὰ δ' ε, πορωδικά, τὰ δ' ε μεσωδικά. τὰ
δ' ε πορωδικά. πορτων πορειρηται τίνος χῶρειν οὔτω κα-
λουῦται. τὰ δ' εξωδικά, ή υποχωρητικά, απερ όπι τῆ
εξόδω του δράματος εδεται, ως εν τῷ Πλούτου δρά-
ματι, το ούκέτι νωὶ γ' εικὸς μέλ λεν οὐδ' ήμῶς αλλ' ά-
ναχωρεῖν εις τοῦπιθεν. δ' εἰ γδ' κατώπιν τούτων εδον-
τας επεται.

Στάντας ενθάδ'] Hoc arguit Choricū istud Me-
los esse σάσιμον quia steterē ante fores Philocle-
onis. Nā Mele Chorica diuidūtur in Parodica (qua-

vetus poeta. Denique pro Zephyro, qui genitabi-
lis est, accipiendum quique comite gaudet Chlo-
ride que quia incrementa facit arborum, etiam
Zephyritis dicitur. Εφορκός λω] Solebat inquit
primus esse & sedem in foro occupare, nō autem
vt nunc in postremis esse. Quod vitiosum & pu-
dendū fuisse vel ex ludo puerili patet, de quo Ho-
rat. dixit, occupet extremum scabies, vbi (vt & hoc
obiter dicam) notanda αντίθεσις. occupare extre-
mum, quasi sit φθάνος εν ερατον. Sumpta verò tra-
latio est à lembo vel minori nauigio, quod εφορ-
κίδα vocabant quia à tergo attrahebatur propter
tarditatem, à maiore naui & celoce,

Vir Musica artis multum amans: censeo ergo vs
hicce
Stantes canamus, ό viri, forsan ille cantum
Nostrum audiens eliminēt gaudio excitatus.

CHORI MELOS STATARIVM.

Quid ita ante fores ipse senex nec
Reperitur nec inauditur? forsitā aut soleas

per-
Diderit, digitum aut silēte nocte impegerit quā
Et casuari arserit calcaneum in rubrum tumo-
rem:

Aut dolet fortassis inguen, Sane ille longe acer-
rimus

Nostri ordinis vir, solus ad omnia pertinax.

Si quis eum obsecret ne iudicet, tum reclini
Capite aiebas, Abi, lapidem

Coquis: an quia verò hesternus homo effugerit
astu

Indicium, ε' dixerit se urbis amicum Atti-
ca, tum

Res Sami primus renelet, idea cruciat se
Nunc cubans in febre forsan

Quippe sic noui virum illū: verūm ό bone, surge
age, nec maestum

Sic tuum cor edas, neque te angas,

Namque opulentus homo en venit tibi qui
Thraciam prodidit, hunc quo modo multes,

vide.

F
le illud superius χῶρει πορβαῖνε &c.) Stasima quale
hoc quod sequitur τί ποτ' ού, & illud apud Aeschu-
lū in Prometheo Desmota σένω σε τῶς &c. Proodi-
ca, Mesodica, Epodica, & Exodica vel υποχωρητι-
κά, Reccessoria quæ in fabulæ exitu canebantur
vt illud in Pluto εκέτι νωὶ γ' εικὸς &c. Quæ ge-
nera omnia siue species potius, non ab όδῆς
sed όδῶ facta puto, vt existimem παρωδικά ε-
sse prætereuntia, Exodica, exeuntia. Nam exo-
dium Atellanæ exitum & finem esse vel ex
Prosodia patet. Vrbicus exodio risum mouet
Atellanæ. Si ab όδῆ compositum sit scutica dignū
errorem commiserit versiculi illius auctor eligē-
tissimus imprimis magister quantitatis syllabarię.
& fabulæ personas viantes (vt cum Apuleio lo-
quar)